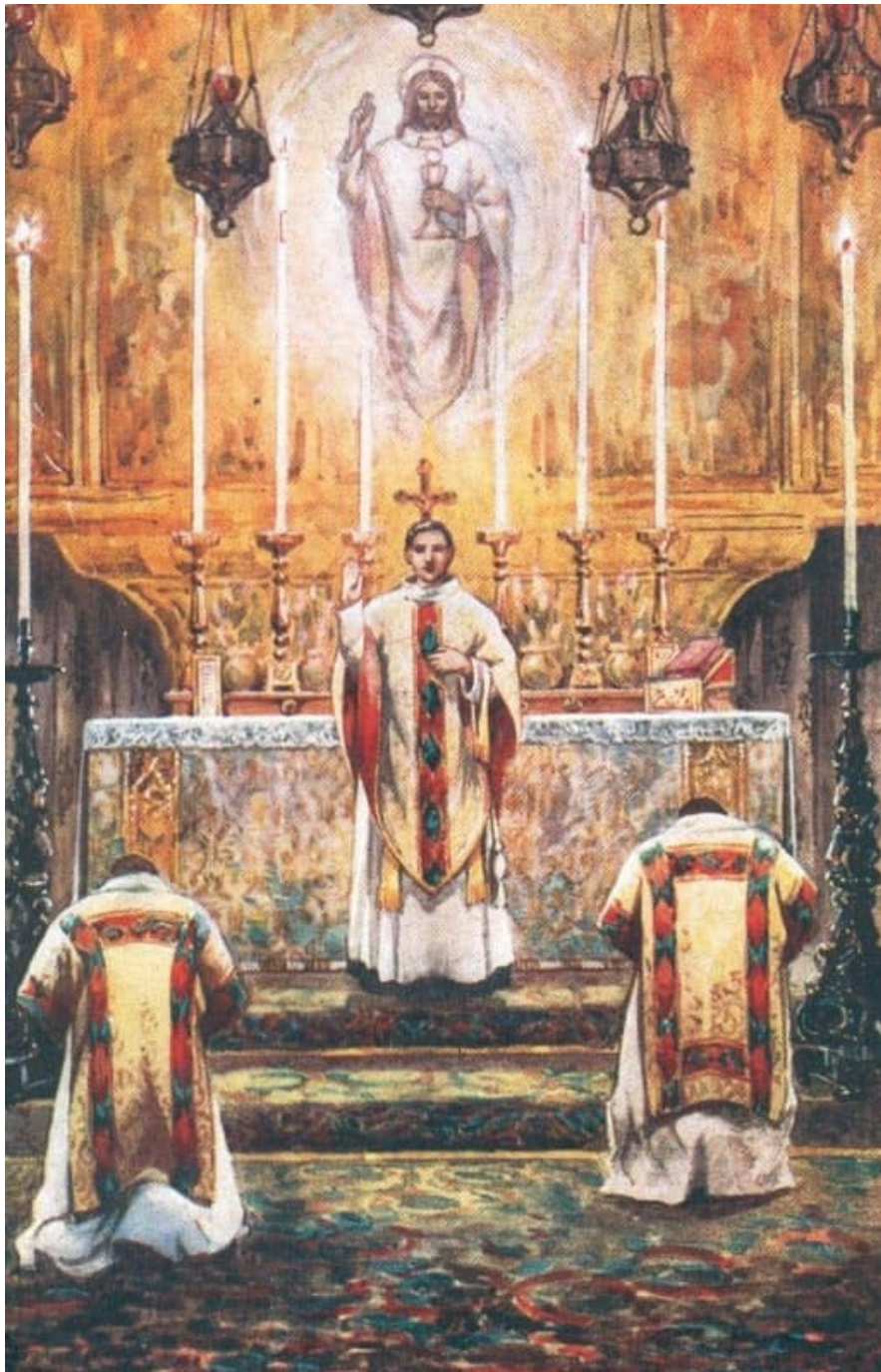


Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2020 ÅRG 52



Må de heliga, vilkas lärjungar ni strävar att bli, visa er det ljus ni söker och giva er sin medkänslas och visdoms starka hjälp. Det finns en frid som övergår allt förstånd; den bor i deras hjärtan som lever i det eviga; det finns en kraft som gör allting nytt; den lever och rör sig hos dem som vet att livet i allt är ett. Må den friden vila över er, den kraften upprätthålla er, tills ni står där den enda Invigaren åkallas, till ni ser hans ✨ stjärna stråla fram. Amen.



Biskopens spalt

Mina systrar och bröder i Kristus.

Under hela mänsklighetens historia har människan sökt svaren på livets stora frågor: "Vem är jag?", "Varifrån kommer jag?" och "Vart är jag på väg?". För det är typiskt för människan att försöka få ihop sin identitet och mening i tillvaron.

En blick upp mot himlen säger oss att människan är oändligt liten, bara lite stjärnstoft i ett oändligt universum. Men en blick i spegeln låter oss förnimma något mer, något unikt, en skapelse formad av tillvarons innersta mening. Men det finns ett dolt djup bakom det yttre. Ett okänt djup, kanske till och med för oss själva.

På antikens Apollontempel i Delfi fanns bland flera deviser den berömda vishetsregeln - *Känn dig själv*. Det var en djupt rotad sanning att människan i sökandet efter sig själv, bör förstå och se sina egna gränser. En viktig nyckel i självkännedom innebär därför ödmjukhet. Ödmjukhet som vi känner igen som temat för den 5:e söndagen i Fastan.

Våra handlingar är ju en blandning av motiv, medvetna eller omedvetna. Ett steg i rätt riktning är att vara medveten om vår mänskliga ofullkomlighet. Skriften säger: "Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag".

Det är bara i relation med andra som vi lär känna oss själva. Inte så att vi ska söka sanningen vid

sidan om oss själva - det är en fallgrop att jämföra sig med andra. Men i umgänget med andra kan vi upptäcka och utveckla vår inre karaktär, bli medveten om våra egna brister och styrkor.

Självkännedom är att förstå sin personlighet och motivation, sina vanor, behov och handlingsmönster. En större självinsikt och en ökad självkännedom hjälper oss att förstå hur vi reagerar på bekräftelse och framgång jämfört med kritik och motgång.

I mötet med andra skapas vår identitet genom de erfarenheter och intryck vi fått och genom hur vi förhåller oss till och reagerar på våra medmänniskors handlingar.

Vishetsregeln *Känn dig själv* - är en maning att öppna upp för och att ta vara på de krafter som kan förändra, att på ödmjukhetens stabila grund utvecklas och ta ansvar för sina handlingar.



Förberedelserna inför biskopsvigningen pågår för fullt och vi får hoppas på att Coronaviruset inte sätter käppar i hjulet för genomförandet som planerat.

Efter skärtorsdagens mässa samlas biskops- och prästsynoderna tillsammans för att diskutera utbildning och framtidsplaner samt om vi måste förbereda en "plan B" om viruset skulle spridas ohejdat.

Vi ber till vår Herre att spridningen hejdas runt vår jord.

+ Sten-Bertil

OFFICIELLT

Fader Jonas Anundi och fader Dag Kyndel har lämnat sina uppdrag som präster i LKK.

Det är alltid lika tråkigt då trogna medarbetare lämnar sin tjänst. Men i all ödmjukhet vill jag önska dem allt gott i arbetet för vår Herre.

+ Sten-Bertil

Ett annorlunda . . .

Forts från sid 6

En ängel utan ansikte omfamnade mig och viskade genom hela kroppen:

"Skäms inte för att du är människa, var stolt!

Inne i dig öppnar sig valv bakom valv oändligt.

Du blir aldrig färdig, och det är som det skall."

Jag var blind av tårar och föstes ut på den solsjudande piazzan tillsammans med Mr. och Mrs. Jones, Herr Tanaka och Signora Sabatini och inne i dem alla öppnade sig valv bakom valv oändligt.

Romerska Bågar

Tomas Tranströmer



LiberalaKatolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

Ett brev från Jonas

Någon dag efter Septuagesima fick jag nedanstående brev från fader Jonas Anundi vilket jag i något förkortad form efter tillstånd från brevskrivaren får publicera i Communio.

Stockholm den 9 februari 2020

Bäste broder och biskop Sten-Bertil

Tack för många goda år tillsammans inom Liberala Katolska Kyrkan.

Jag uppskattar att vi kunde fira mässa tillsammans idag – det betydde mycket. Under mässan fattade jag det slutgiltiga beslutet om att det är dags för mig att gå vidare in i andra uppgifter vilket jag meddelade dig.

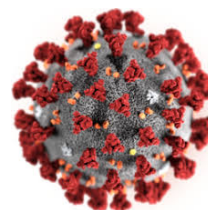
Du och jag har haft flera goda samtal under förra året och i år vilket jag uppskattat. Det har varit en svår kamp och sorg att komma fram till beslutet om att jag måste sluta helt i Liberala Katolska Kyrkan som präst. Härmed avsäger jag mig därför skriftligen utdraget att verka som präst i Liberala Katolska Kyrkan i Sverige.

Jag önskar fortsätta att vara medlem i kyrkan och slutför uppdraget i samfundsstyrelsen tills mandattiden går ut. Basutbildningen för kyrkan önskar jag tillsammans med de andra att slutföra. Jag hjälper gärna till med Kristers biskopsvigning med tänkbara arbetsuppgifter.

Även om jag slutar som präst i LKK ser jag att det finns många möjligheter till samarbete framöver och önskar Dig och kyrkan allt gott och Guds rika välsignelse.

Br Jonas Anundi

Information med anledning av Coronavirus



Fr Krister Fast har efter samråd med mig gått ut nedanstående information på vår Facebooksida.

Jag har fått frågor med anledning av den rådande situationen till följd av Covid-19/Corona.

Frågan handlade om huruvida LKK planerar vidta åtgärder för att minska risken för smittspridning vid gudstjänst/kyrkkaffe.

Gudstjänst

Vi finner inte att gudstjänsterna utgör en större smittrisk än andra situationer när människor möts exempelvis i kollektivtrafik, affärer arbetsplatser mm.

Nattvardsutdelningen sker som bekant i LKK genom att Sakramentet av prästen lägga på kommunikantens utsträckta tunga. Prästens handhygien är oerhört viktig och noggrannhet med handtvagning med tvål och vatten

före mässan är som vanligt en del av prästens förberedelser.

I och med att Sakramentet läggs direkt på kommunikantens tunga minskas risken för direktkontakt mellan präst och kommunikant. Viktigt här är att kommunikanten underlättar för prästen genom att man räcker ut tungan ordentligt.

Görs detta är det oerhört sällan prästen direkt vidrör kommunikantens tunga.

Att istället utdela nattvarden genom att lägga den i kommunikantens utsträckta händer är under inga omständigheter tillåtet i Liberala Katolska Kyrkan.

Det är dessutom så att när man distribuerar nattvarden i kommunikanternas händer är det svårt att

INTE vidröra kommunikantens händer. Detta innebär att prästen genom detta bruk riskerar att föra smitta vidare mellan kommunikanterna!

Vi kommer därför att fortsätta att utdela nattvarden direkt på kommunikanternas tunga.

Kyrkkaffe

Vi finner inte i nuläget att det finns anledning att avbryta verksamheten med kyrkkaffe efter söndagarnas mässor.

LKK finner i nuläget inte att det finns någon anledning att ställa in planerade evenemang.

Biskopar, präster och kyrkoråd följer utvecklingen och kommer vid behov att omvärdera bedömningen.

Den som älskar visdom – älskar livet

Predikan av Jonas Anundi, Septuagesima 2020.

Ofta börjar det med en längtan – en längtan efter någonting mer som ger livet en djupare mening. Jag tänker på människan som har allt och mer därtill och i världens ögon är lyckad. En människa som kanske har ett statusfyllt jobb, hög lön och bor på rätt adress. Och ändå är människan inte lycklig. Jag tänker också på människan som saknar det nödvändigaste i livet, mat för dagen och tak över huvudet. En människa som hoppas att allt än dag vänder och att livet skall bli bättre. Det finns en längtan hos oss människor. En längtan som kan ta människan ur den existentiella tomheten och bli fröet som skapar tro.

Längtan är en drivkraft som vi skall vara rädda om. "Den som älskar visdom, älskar livet" sjunger vi nästan varje söndag för att förbereda oss på att ta emot evangeliets visdom. Att söka visdom är en drifkraft som gör oss människor levande. Visdom och liv hänger ihop!

Under förfastan firade vi Septuagesima. Septuagesima innebär att vi har ungefär 70 dagar fram till påsk och temat är visdomens gåva. Bibeln har två vishetsböcker och de heter Jesu Syraks vishet och Salomos vishet. Vi läser två smakprov ur bibelns vishetslitteratur (Vish. 7:22-29). (Syr 4:12-14).

Visdomen beskrivs bl.a. som något gott, hon är vacker, skarp och klar men också att hon genomtränger allt. Om visheten har förmågan att genomtränga allt innebär det att hon genomtränger dig och mig och finns inom oss.

I kyrkan hade vi en präst som för mig också var en mystiker. Stefan Sjölander hette han och jag minns hans predikan om visdomen. Han berättade att Gud och änglarna en dag diskuterade var de skulle gömma kunskapen som leder till vishet. Den fick inte handla i orätta händer och tanken var att bara de andligt mogna människorna skulle kunna hitta den. Oavsett om

vi gräver ned den i jordens inre, lägger den i havsdjupet eller placerar den uppe på ett högt berg så kommer människorna att hitta den resonerade dem. Till sist kom de på den perfekta platsen och gömde kunskapen i människans hjärta. Det är det sista stället människan letar på och då är hon tillräckligt andligt mogen för att hantera kunskapen. Det är i vårt inre kunskapen och livets nycklar finns.

Hur når vi då nycklarna till livets visdom? Det är en fråga som engagerar en del av oss, men kanske inte alla. Det är en spännande men också svår fråga eftersom varje människa är unik och måste göra sina egna upptäckter. De klassiska verktygen finns där för att uppleva Guds visdom. Som att uppleva Guds skapelse och vara i naturen, bönen, andlig läsning, samtal med andra som går trons väg, delta i gudstjänster och kanske besöka en riktigt bra föreläsning. Så finns det ett verktyg som vi stressade människor inte ger oss tid att nyttja all gånger och det är tid för reflektion och meditation, eller kontemplation som det också kallas i kyrkans tradition. Du måste få öva på att vara stilla inför Herren, lyssna och reflektera – möta dig själv. Att få uppleva tomheten för att kunna fyllas av Guds visdom.

Längtan efter tro och vishet kan ibland bli så stark att den också leder till överdrift. Visdom är att hitta och leva i balans. För mig är den bästa och mest pedagogiska bilden den om Buddha. Han hade en stark längtan efter att nå upplysning och förstå. Han trodde först att extrem askes var lösningen. Hans kropp blev sargad och plågad och revbenen syntes. Han övade hårt och jag kan tänka mig att han var frustrerad över att inget hände. En dag hörde han hur en sitarlärare passerade med sin elev. Läraren förklarade att det inte kunde bli någon ton eftersom eleven hade spänt strängen för hårt. Eleven stämde om instru-

mentet, men nu var strängen för lös och då blev det heller ingen ton. Men plötsligt kom den perfekta tonen – när strängen var spänd i rätt läge- i total balans.

En människa som just blivit frälst och medlem i en kyrka kan faktiskt vara både jobbig och vara en plåga för sin omgivning. Hen kanske också vill frälsa allt och alla och prata om den stora kärleken i Jesus. Det finns en enorm kraft och glädje i att ha upptäckt en tro och det är naturligt. Att bli troende är som att bli förälskad. Du har mött kärleken och är i en förälskelsefas. Jag var nog inte rolig för min familj som 19-åring när jag upptäckte LKK och hela mitt pojkrum stank av rökelse. Förälskelsen måste få landa och förhoppningsvis växa till en stabil och kärleksfull gudsrelation livet ut. Ibland kan de som just blivit kristna uppleva oss som varit troende länge som ljumma och oengagerade. Jag tänker snarare att vi har landat i en trygg och balanserad relation med Gud.

I bibeln (Matt. 25:1-13) läser vi en för vissa svår text om de tio jungfrurna. Fem av dem är förståndiga och kloka, de andra fem är oförståndiga. De kloka har med sig olja till sina lampor för att möta brudgummen och de oförståndiga har inte planerat och saknar tillräckligt med olja. Visst hade det varit kristet om alla hade delat med sig men så gör inte jungfrurna. Texten handlar inte om ett delande utan påminner oss om livets realitet – vi har ett eget ansvar för hur vi förvaltar vårt liv.

Tron och visdomen kan upptäckas tillsammans med andra men är en personlig gåva. Det är vårt personliga ansvar att förvalta den gåvan. Fortsätt sök och var rädd om din drivkraft som längtan efter visdom är. Låt dig peppas och inspireras varje gång du hör orden :

"Den som älskar visdom, älskar livet – och de som söker henne tidigt skall fyllas av glädje!"

Ett annorlunda porträtt av Jesus

av Thorbjörn Carlsten, teol.mag.



I finrummet i mitt barndomshem hängde en tavla på väggen föreställande en bedjande Jesus. Hans ögon var blå och hans skägg och hår var ljusbrunt, långt och krusigt. Den Jesus jag växte upp med i barn- och ungdomens frikyrkomiljö var övernaturlig gudamänniska som därför aldrig kändes helt mänsklig. Han var ingen jag kunde identifiera mig med. Han stod över allt bristande mänskligt. Mina synder, mina tillkortakommanden, mina begär, min ängslan och min oro... nej, det var nog inget som den där Jesus hade erfarenhet av eller ens visste någonting om. Han var inte fullkomligt god heller eftersom han en gång skulle komma tillbaka och, som pastorererna i församlingen lärde mig, döma världen och mänsk-ligheten.

En annan bild av Jesus som under lång tid fanns hos mig, var den rebelliske "outsidern", han som drev omkring och predikade och gjorde underverk. Möjligen kunde jag se en Jesus med mörka ögon mer anpassad till hur människor vanligtvis ser ut i Mellanöstern. Fortfarande skägg och långt hår. Hans kläder var inte av bästa kvalitet, oftast slitna och trasiga. Lite typ en hippie. Den här Jesus blev mer av en sektledare. Kring honom samlades fler och fler utstötta, fattiga och trasiga individer. Fortfarande en över-naturlig gudamänniska med distans till alla oss andra.

Långt senare efter många års teologiska studier och funderingar och tankar har en ny Jesus-bild dykt upp. Här möter jag istället en bland många högt respekterad och ansedd judisk religiös lärare, en *rabbi*. Den här Jesus var bildad. Han kunde skrifterna och ritualerna, var påläst om religion och tradition, han kunde diskutera de djupaste spörsmål med de andra

religiösa lärarna och prästerna. Han var ju själv en av dem. Men också en mystiker som tillbringat många år hos visa lärare i otillgängliga trakter för att söka *gnosis*, kunskap i de gudomliga mysterierna. Hans kläder var inga trasor. Långt ifrån. Snarare visade han omgivningen sin status med den judiska prästklädnaden. Därför blev han igenkänd. I höstas fick jag se en sådan klädnad i mötet med en judisk lärare i Storkyrkan i Stockholm. Det fanns en tofs på hans mantel, en likadan tofs som kvinnan med blödningar i Markus-evangeliet (5:24-24) hade tagit tag i när hon trängde sig fram i trängseln av folk för att få röra vid mannen som enligt ryktet kunde bota sjuka och uppväcka döda. Hon måste ha varit mycket desperat eftersom hon, en kvinna som av samhället hade stötts ut som en "oren" som ingen fick röra vid eller umgås med, här riskerade sitt liv genom att röra vid en *rabbi*. Jesus kände hennes närvaro, kände hur "kraft gick ut från honom" (5:30), och han vände sig mot henne som då "kom rädd och darrande fram och föll ner för honom" (5:33). Jesus hade väl där och då kunnat döma henne till att bli stenad eftersom hon, den obetydliga och orena, hade tagit sig friheten att vidröra en ansedd präst och lärare. Men det gjorde han inte. Istället öppnade han sin famn och väl-signade kvinnan som nu blivit botad. Jesus kallade henne desutom "min dotter" (5:34). Jag tror att det var här det antagligen hände då de som var ute efter att omintetgöra hans popularitet bestämde sig: Den mannen måste röjas ur vägen! Rabbi Jesus – eller Jeschua som hans namn på arameiska egentligen var – hade länge hotat rådande ordning och maktstruktur. Hans kunskaper överglänste de flesta andras. Han hade

insikter som ingen annan. Han vände upp och ner på resonemangen, ställde de obe-kväma frågorna, plockade ner de själv-rättfärdigas argument. Likt varje mystiker i varje tid blev han ett hot, ty hans budskap under-grävde dogmernas auktoritet. Ja, den mannen måste röjas ur vägen!

Rabbi Jeschua... Berättelserna, bilderna, porträtten har förvanskats med tiden. Från början var han en judisk lärare med auktoritet. Han undervisade i synagogan, den judiska religiösa skolan. Långt senare när grekisk filosofi och romersk kultur impregnerat den ursprungligen j u d i s k a Jesus-traditionen, blev han någonting annat. En gud i konkurrens med de andra gudarna Zeus, Apollon, Hermes med flera... Han kallades *Pantokrator* – Världshärskare – i jämförbar status med kejsaren av Rom (vilket ju inte var till dennes belåtenhet!). Det är i Johannes-evangeliet (skrivet kring 100 e.Kr.) som Jesus blir identifierad som Gud själv. I de andra tidigare evangelierna (Matteus, Markus och Lukas) är han fortfarande människa (i Matteusevangeliet så mycket mer den från början judiske läraren). Det är främst Johannes-evangeliet som understöder den nicenska trosbekännelsens formulering.

Rabbi Jeschua... Nej, jag tror inte att han blev född av en oskuld utan någon mans inblandning. Det står faktiskt ingenting om hur det hela gått till mer än att han blivit till genom "helig anda" eller "helig kraft" (någon gudomlig person vid namn den Helige Ande fanns inte när evangelierna skrevs) född av en ung kvinna (hebreiska *alma*).

Forts. sid 6

Ett annorlunda . . .

Forts från sid 5

Jag tror inte heller att hans mor, Miriam, var obefläckad av arvsynden. Jag tror överhuvudtaget inte att där finns någon ärvd synd. En präst, Lars Collmar, som jag pratade med för många, många år sedan i min ungdoms sökande, kastade fram teorin om att Jesus kanske var ett resultat av en oplanerad graviditet, eventuellt med en okänd romersk officer som biologisk far. De romerska soldaterna tog sig nämligen samma friheter som somliga soldater gör än idag i ockuperade länder: man utnyttjar flickor och kvinnor sexuellt. Kanske var det därför som Jesus umgicks med de prostituerade, med de kriminella, med de som i samtiden levde i utanförskap. Han var på sätt och vis en av dem. Den blödande orena kvinnan såg han på med kärlek som en far ser på sin dotter. Josef hade dock tagit hand om Jesus som en godhjärtad styvfar. Han fick utbildning och blev då så småningom en lärare i synagogan då han redan som tolvåring visade prov på entusiasm och klokskap (Luk. 2:41-52). Och sedan företog han sig resor för att söka de djupaste insikterna i de gudomliga mysterierna.

Rabbi Jeschua... Hade han en innersta krets av lärjungar för vilka han gav särskilt djupa gnostiska undervisningar? Var aposteln Thomas, han som kallades "Tvillingen", hans bror? Är det gåtfulla Thomasevangeliet som man hittade i en förseglad lerkruka i en koptiskt kloster 1945 de hemliga läror som Jesus anförtrorde de närmaste? I så fall är var och en människa, precis som han själv, en som har det gudomligas upplysningskvalitéer inom sig – men få av oss har upptäckt det.

Att leva som en eremit i celibat var inte accepterat i det judiska samhället vid den tiden. En människa som avsagt sig Guds påbud att gifta sig och sätta barn till världen (1 Mos. 1:28) var knappast accepterad i synagogan som någon lärare för andra. Var Maria från Magdala (Miriam Magdalena) hans hustru? De konservativa gillar inte idén eftersom det omkullkastar hela religionen. Det var också Maria från Magdala som var den förste att möta Jesus efter hans uppståndelse (Joh. 20:11 f.). Men i ett apokryfiskt evangelium tillskrivet

henne (Maria- evangeliet) var mötet med Jesus någonting annat än att en död kom gående längs grusvägen... *Herre, den som ser synen, ser han genom själen eller genom anden?* Frälsaren svarade och sade: *'Han ser varken genom själen eller genom anden, utan det är hans sinne, som är mellan de två'...* Och *Salig är du som inte darrar då du ser mig...*

Rabbi Jeschua... Jo, de lyckades till sist få honom ställd i rättegång och den i situationen ambivalenta och förmodligen helt ointresserade romerske prefekten Pontius Pilatus gick med på att låta avrätta honom på det sätt som man gjorde med alla kriminella icke-romare, nämligen genom det förnedrande sättet att bli uppspikad på en träpåle till allmän bespottning och tortyr. Ungefär en vecka brukade det ta innan man dog. Hans prästkläder av utmärkt kvalitet kastade soldaterna lott om (Mark. 15:24). Men vad hände sedan?

Jag tror inte att Jesus uppstod rent kroppsligen från att ha varit död i tre dagar. Den som lärjungar mötte på olika håll var ingen man i förstone kände igen, inte heller Maria från Magdala som tog honom för att vara trädgårdsmästare. För aposteln Paulus var uppståndelsen någonting annorlunda – *det helt och hållet Annorlunda*. När han får frågan hur de döda uppstår och vilken slags kropp de då kommer att ha, avfärdar han det som en "enfaldig fråga" (1 Kor. 15:35 ff.). De som frågade var de kristna i Korint, en församling av filosofiskt intellektuella som antagligen inte godtog allmogens sägner och rykten. Paulus utläggning i 1:a Korinterbrevet är enligt mig ett stycke mästerlig teologi – djupgående, komplex och utmanande. För aposteln själv var dessutom uppståndelsen detsamma som himmelfärden och den Jesus han själv ansåg sig ha mött ägde rum i en mystisk vision. Men helt säkert inträffade någonting. Den amerikanske biskopen John Shelby Spong kallar det "påskerfarenheten" (boken *Resurrection: Myth or Reality?*) eftersom de judiska lärjungar som hade följt rabbi Jeschua knöt in erfarenheterna i ett judiskt religiöst kontextuellt tolkningsmönster. När icke-judar långt senare försöker meddela dessa erfarenheter vidare under inflytande från grekisk mytologi och romersk kultur – ja, då

kommer det ut något annat i andra änden. Och på detta byggs en hel ny religion! En grekisk-romersk religion!

Ingen jungfrufödelse, ingen uppståndelse, ingen gudamänniska... Har jag då inte reducerat den fascinerande berättelsen om Jesus till ett ingenting? Har inte Jesus längre någon mening för mig? Var han bara människa? Mitt svar är att i själva verket har Jesus för mig blivit större, mer fascinerande, mer mystisk än barn- och ungdomens bildspel. Rabbi Jeschua var en mystiker och som en sådan en universalist. Han formulerade en teologisk filosofi som – om det som står att läsa i Thomasevangeliet och i Maria-evangeliet är autentiskt – är betydligt mer utmanande som – för att referera Tranströmer – öppnar portar till "valv bakom valv oändligt"...

Jag tror också att vi behöver ett nytt sätt att tro, förstå och tolka kristendomen. De förmoderna sägnerna och myterna från Söndagsskolan appellerar inte längre till nutidens intellekt. Vi behöver gå bakåt och utforska den ursprungliga Jesus och hans lära. Här kan vi nämligen möta en visdomstradition som kan erbjuda oss vägen till upplysning jämförbar med både buddhism och sufism. Genom att återknyta oss till *människan* Jesus kan vi dessutom hos honom hitta en filosofi som, om vi lär oss förstå och tolka korrekt, kan fungera komplementärt till modern psykologi och vetenskap. Som entusiastisk läsare av Thomas-evangeliet hittar jag i den texten ett högst modernt tänkande där vissa delar till och med kan inspirera till teorier i kvantfysik! Dessutom kan vi befria oss själva från den frustrerande kluvenheten mellan religion och vetenskap. Det är en utmaning att tänka nytt, att slå in på nya vägar. Till detta tror jag att vi alla är kallade, men få *vill bli* utvalda.

Inne i den väldiga romanska kyrkan trängdes turisterna i halvmörkret. Valv gapande bakom valv och ingen överblick.

Några ljuslågor fladdrade.

Forts. sid 2

Sommaraaktiviteter i kyrkan

Helgutflykt med Sakramental Välsignelseandakt

på Capella Ecumenica, söndag 14 juni 2020

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en liten ö i S:t Anna skärgård.

Kapellet är kopia av en medeltida församlingskyrka och byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner.

Vi träffas sedvanligt i Söderköping
lördag 13/6 kl 17.00.

På söndagen avgår båt från Kungshällsudden
kl. 10.00 och 10.30.

Upplysningar:

Krister Fast 070-677 99 82

Bp Sten-Bertil 070-536 65 37



SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till
3-dagars Sesshin vid två tillfällen.

V30: måndag kväll 20/7 till
fredag morgon 24/7-18

V31: måndag kväll 27/7 till
lördag morgon 1/8-18

Upplysningar och anmälan:
Evert Sundien
tfn. 070-660 42 69
sundien@telia.com



LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69, e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars
Församling.

Flottbrovägen 5, Stora Essingen,
112 64 Stockholm,
tel 08-6562665.

e-post: skt.mikael@lkk.se.

Plusgiro 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:

Krister Fast, Filipstadsbacken 60,
723 43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.

Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp

Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.

Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.

Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst biskop
Sten-Bertil Jakobson, Solrosg. 16,
722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.

Bankkonto: LKK Maria församling

Clnr 6546 Kontonr 962452718

GULLSPÅNG

S:t Rafaels kyrkogrupp

c/o Carina Carlström, Östergat. 11
547 31 Gullspång

tel 073-567 83 40

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.

Bankgiro: 5255-8061

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church

17 Old Gloucester Steel

London WC1N 3AF

United Kingdom

e-mail: PresidingBishop@LCC.world

Presiding bishop Michael Warnon

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet
kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den
svenska grenen av Liberala
Katolska Kyrkan och utkommer
med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:

Sten-Bertil Jakobson,

tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:

Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

E-post: communio@lkk.se

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller
uttryckta uppfattningar i denna
tidning, bara när de är betecknade
"officiellt".*

**Sista manusdag för nr 2-2020
är den 24 maj 2020.**

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i
församlingarna och
kyrkogrupperna

Påskens Gudstjänster i S:t Mikael's församling

Se hemsidan www.lkk.se klicka på "Församlingar mm" sedan
på "Aktuellt"

Informationen finns också på vår Facebook-sida.

